

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Kisvárosi élet a főváros tizedik kerületében*

Forrás: *Ma Este*

3m.

III. évf. 20. sz.

Osztályozás

Tárgy *308*

Hely

Idő *"191"*

Személy

Helyezés

(Oldal)

Kisvárosi élet a főváros tizedik kerületében

Szántóföldek, zöldséges kertek, vasuti töltések mellett fut a sárga villamos, száguldozva a szabad pályán, hogy már azt hinnéd, vasuton utazol. S a táj, ott künn, az elröppent házacskákkal, valóban tipikusan alföldvidéki.

De harminc perces utazás után már megérkeztünk a — vidéki városba.

Ezt a várost *Kőbányának* nevezik, s a pesti ember úgy tudja, hogy csak városrész: Budapest tizedik kerülete és még nem is különálló kerület, mert idetartozik a *Tisztviselőtelep* és *Rákosfalva* is.

Törvényhatóságilag Kőbánya valóban Pesthez tartozik, de aki alaposan körülnéz a csendes utcákban, a napsütötte tereken és betekint a házakba is, az éleletet figyelő hamarosan rájön, hogy

Kőbánya mennyire független önálló életet élő, tipikusan magyar kisváros.

Sőt már pénzügyi elbírálás szerint sem tartozik Budapesthez, mert *vámörség von határt Kőbánya és Pest között.*

Kőbánya határozottan dolgozó, termelő város. Belterületét roppant körletben gyárak és ipartelepek övezik, s a kőbányai munkás kőbányai gyárban dolgozik. Csak a hivatalnokok járnak minden nap Pestre, a lakosság nagyobb része hihetetlenül távol él a Nagykőrüttől.

Eltelik jó néhány hónap, amíg a kőbányai bennszülött Pestre utazik.

A villamos csak két utcában közlekedik: a *Jászberényi-uton*, ez a főutca és a *Kápolna-utcában*. Kőbányának, éppen úgy, mint Pestnek, meg vannak a maga külvárosai, még pedig nagy területű külvárosok, de a belváros elég kicsi. És nemcsak hosszúságban és szélességben, de *magasságban* is. Négyemeletes ház, alig egy-kettő akad, azonban a földszintesek legnagyobb része villaszerű, csinos építmény.

Lassu, egyenletes lépésekkel járnak az emberek az utcákon, a vidéki élet tempójával, melyet nem fokozott végtelenre a modern technika. A kereskedőknek itt sem megy most valami jól, de nincs közöttük házardőr, egyszerű, régi, konzervatív emberek, akik nem

kockáztatták biztos helyzetüket a konjunkturában, s most csak a jelent szenvedik, de nincs gondjuk a múlt miatt. A kívülállók nyugalomával politizálnak, beszélgetnek, megvitatják az apró-cseprő helyi eseményeket. A legtöbb üzletben, különösen az élelmiszereket árusítóknak, mindenki *köngyre* vásárol és szombaton fizet. Ugy, mint Pesten. *Anno régen...*

Feltűnően szép épületek is vannak a városban. Ilyen a román stíliú katolikus templom és a renaissance kaszinóépület. A kaszinóban most nyáron alig lézeng egy-két ember, inkább elsétálnak este felé a *Régi Sörházba*, ahol friss csapolás fogadja a vendégeket a lombos udvaron. Mert hát Kőbánya a sörről nevezetes. Nem számítva

természetesen a *sertéshizlalat*at, ami itt a legelső foglalkozás és művelői képezik a város arisztokráciáját. *Srey ur*, a nagy hentes, olyan tekintély Kőbányán, mint Pesten, mondjuk, a *Kereskedelmi Bank* elnöke. És a *Székrenyesi-dinasztiának* talán párja sem akad Pesten! Altalában, itt Kőbányán, mindenki ismer mindenkit. Például nincs olyan gyerek a városban, aki ne tudná, hogy ki a *Reich* bácsi, a fűszer- és csemegekereskedő.

Kőbányának még néhány esztendő előtt saját színháza volt, azaz nem színháza, hanem csak társulata. A kaszinóban tartották az előadásokat. Az igazgató, miután meghallotta, hogy a kőbányaiak nem szoktak pesti színházakba járni, azt hitte, nagyszerű üzletet csinálhat ebben a sokoldalú városban. *Tévedett!* A kőbányaiakat ugyan nem izgatta a színház!

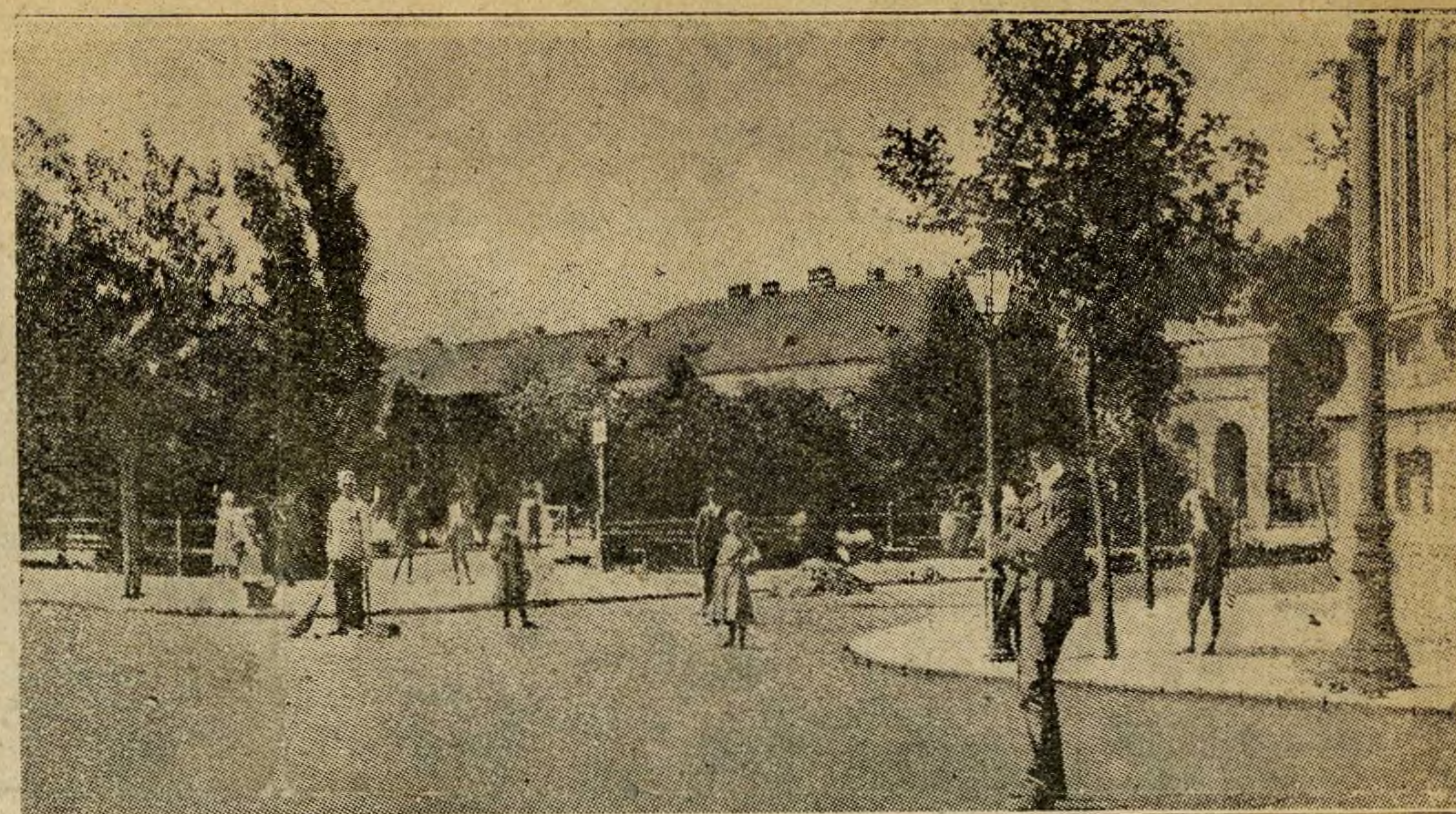
Nem szeretik az olyan szórakozást, ameyik pénzbe kerül.

A színházba csak azok jártak, akiknek szabadjegyük volt,

aminthogy a most működő kőbányai mozik is a gyerekekből élnek, mert a felnőttek hozzájuk is csak ingyenes helyre hajlandók beülni.

Azért ne higye senki, hogy a kőbányaiakat nem érdekli a színház. Csak éppen *anyagi áldozato-*

kat nem hajlandók hozni miatta. *omda 1923*
A *Vörös-Kereszt Egyesület* kőbányai autonóm fiókja, a múlt héten elhatározta, hogy karitatív működését szellemi támogatással is bővíti, s nem elégszik meg azzal, hogy ingyenes gyógyításban részesíti a szegényeket, hanem oktató és felvilágosító előadásokon igyekszik megmagyarázni nekik, hogyan védekezhetnek a betegségek ellen. Igen ám, de meszleni *Marion Elemer*, a kitünő elnök, sejtette, hogy ezekre az előadásokra nem igen akad majd közönség. Ezért titkárnője, *Rotter Renée* segítségével *művészdélutánokat* rendezett, melyeken részint jönevű pesti színészek, részint kőbányai műkedvelők szerepeltek. A művészdélutánok varakozáson felüli sikert arattak.

Kisvárosi kép Budapest tizedik kerületéből